

Interpretatie en behandeling van PDS

Volgens de Germaanse Geneeskunde van Dr Ryke Geerd Hamer
Het revolutionaire gambiet voor een definitieve oplossing van de huidige
patstelling in diagnose en behandeling van het « Prikkelbare Darm
Syndroom »

Jan Spreen – <http://janspreen.com> – saperien@gmail.com

Er is veel te doen over AI-chatbots, de laatste tijd. Eigenlijk moet ik er niets van hebben. Maar na jaren, op verscheidene gebieden en veelal door hoogopgeleiden, aan de kant te zijn geschoven als een klein kind dat te dom is om de antwoorden op zijn vragen te kunnen begrijpen, heb ik een paar weken geleden Deepseek eens aan de tand gevoeld.

En, eerlijk gezegd, het is wel zeer opmerkelijk hoe je met zo'n ding kunt chatten. Hij is vrij gemakkelijk in de hoek te drijven en als de grond hem te heet onder de voeten wordt, dan antwoordt hij gewoon niet meer. Maar het is een prachtig stuk gereedschap om door te dringen tot de kern van denkmechanisme en logica der mainstream geleerden.

Deepseek blijft rustig en beleefd, begrijpt en antwoordt perfect in de talen die ik ken. En is zelfs in staat toe te geven, dat hij soms misleidende argumenten opdist die uitsluitend thuishoren in propaganda praatjes.

Enfin, ik heb al een paar lange uitwisselingen met Deepseek gehad. De meest recente ben ik begonnen door een dikke kei in de wetenschappelijke consensus (sic) vijver te gooien. Dat is toch wel één van mijn hobbies, Bam! de beuk erin. Dan is je gesprekspartner in ieder geval weer helemaal wakker. Wel vaak meteen boos en/of chagrijnig, maar Deepseek heeft weinig last van hormonale schommelingen en galspugen, dus een

beetje jennen en porren, daar kan het machientje wel tegen. Mijn openingszet was de volgende:

De grootste wetenschapper van de 20ste eeuw, dat is natuurlijk Dr Ryke Geerd Hamer.

Ha! meteen in de roos. Het antwoord dat volgde was een perfecte samenvatting van alle rotte eieren en tomaten, ladingen modder en mest, die ik de laatste jaren mijn kant op heb zien komen. Nou ja, Deepseek was, is en blijft beleefd, die eieren- en mestsmijterij, daar doet hij niet aan mee. Maar daarom was zijn antwoord niet minder gewoon laag-bij-de-grondse propaganda. Dat antwoord is te lang om het hier helemaal weer te geven, dus ga ik niet verder dan punt 1) van zijn argumenten lijstje.

Antwoord Deepseek:

De stelling dat Ryke Geerd Hamer (1935-2017) de "grootste wetenschapper van de 20ste eeuw" was, is zeer controversieel en wordt door de wetenschappelijke en medische gemeenschap unaniem verworpen. Laten we zijn ideeën en nalatenschap kritisch analyseren:

Wie was Ryke Geerd Hamer?

Hamer was een Duitse arts die in de jaren 80 German New Medicine (GNM) ontwikkelde, een theorie die beweert dat alle ziekten (inclusief kanker) psychische oorzaken hebben ("biologische conflicten") en zonder conventionele behandeling genezen kunnen worden. Zijn werk werd sterk beïnvloed door

persoonlijk trauma (de dood van zijn zoon) en een afwijzing van de wetenschappelijke methode.

Kernproblemen met zijn Theorieën:

1. Geen Empirische Basis

- Hamer's claims zijn nooit onderbouwd met reproduceerbare studies of peer-reviewed onderzoek. Zijn "vijf biologische wetten" worden gezien als pseudowetenschap, vergelijkbaar met homeopathie of antivaxx-retoriek.

Dit is je reinste ongefundeerde zwartmakerij en propaganda. Hamer's claims zijn wel wetenschappelijk onderbouwd. Het geheel is een gedegen constructie van gewapend beton, vergeleken met de meeste medische publicaties die zijn doorspekt met termen als "hoogst waarschijnlijk", "vermoedelijk", enzovoorts.

De resultaten van de verificatie procedures (Universiteit van Trnava bijv.), in totaal zo'n dertigtal, waar Dr Hamer zijn theorieën mee heeft laten testen door medici, zijn stuk voor stuk in totale tegenspraak met bovenstaande bewering van Deepseek. En sinds wanneer heeft een theorie geen empirische basis als er geen door derden gepubliceerde studies van zijn, of geen peer-reviewed onderzoek? Als een wetenschapper een revolutionaire ontdekking heeft gedaan die, door alle "de dienst uitmakende heren en instanties" wordt genegeerd, want niet conform aan de gezapige consensus, dan zegt dat meer over de dienders van het systeem dan over de betreffende ontdekking.

Enfin, bovenstaand gediscusieer, dat levert niets op, dat heb ik nu wel genoeg ervaren. Niet dover dan wie niet horen wil, toch? Nog een kleine passage uit de chat met Deepseek, dit keer een antwoord van mij aan hem.

*Ik vertel het ook niet als bewijs. Enkel als illustratie dat door de welhaast criminele houding van wetenschappers, **het publiek is gedwongen zelf op zoek te gaan**. Dat gaat moeizaam, maar het gaat. Ikzelf ging al weinig naar geneesheren, nu kom ik er helemaal niet meer. Jij noemt een paar gevallen van naar jouw mening slachtoffers van Hamer. Ik noem niet maar een paar voorbeelden. Ik noem ALLE patiënten die iatrogene behandelingen ondergaan hebben: Ze komen er ALLEN zwaarbeschadigd uit. Kankerpatiënten bijvoorbeeld, genezen niet DANKZIJ chemo, maar ONDANKS chemo. Chemo is puur vergiftiging.*

En dat **zelf op zoek gaan** van het grote publiek, daar wil ik met de volgende prachtige casus een handje bij helpen. Het is een medisch geval waar ik, met lange tussenposen, heel nauw bij betrokken ben geweest, van pakweg 1980 tot 2004.

De persoon waar het om gaat zal ik geheim houden. Laat ik haar Brigitte noemen en zeggen dat het een collega was op kantoor. We babbelden heel veel samen en zij deed vaak voor mij haar hart een beetje open.

In 1980 ontdekte ik, enfin, ze zei het me toen ze ineengekrompen van de pijn achter haar typemachine zat, dat ze vaak vreselijke buikpijn had. Een kwartier later was ze vertrokken, de pijn was ondragelijk en ze zou thuis meteen naar bed gaan. Twee weken ziekteverlof.

De Germaanse Geneeskunde was mij toen nog onbekend en ik wist op medisch gebied weinig meer termen te bedenken dan griep en aspirine. Ik heb Brigitte nog geen jaar later uit het oog verloren, ze was getrouwd en naar elders verhuisd.

In 2001 heb ik haar weer ontmoet. Ik was gepromoveerd naar een plek elders en laat ik nou op hetzelfde kantoor terechtkomen als dat waar Brigitte al een paar jaar werkzaam was! We herkenden elkaar meteen, bijna 20 jaar na de laatste ontmoeting.

Wat hebben we wat afgekletst, het was een heel leuk weerzien. Ik vroeg haar of ze nog zo'n last van buikpijn had. Ja, zei ze. Minder vaak dan vroeger, maar nog net zo erg. Ik was meteen één en al oor. Want sinds 1999 had ik me met mijn hele hebben en houden geworpen op de, zoals het toen nog heette, Nieuwe Geneeskunde (NG) volgens Ryke Geerd Hamer. En wist er al heel wat van. Mijn grote passie was het ondervragen van mensen met gezondheidsproblemen. In de hoop ze wat te kunnen helpen met mijn prille kennis van de NG.

Brigitte vertelde mij, dat haar buikpijn was gediagnosticeerd als PDS, Prikkelbare Darm Syndroom. Dat gaat meestal vergezeld met het etiketje psychosomatische ziekte. Term waarbij de dienstdoende geneesheer vertwijfeld met zijn handen aan zijn haar gaat zitten pulken, als hem gevraagd wordt wat specifiek te zijn over oorzaak, gevolg en behandeling.

Die term, PDS, en vooral de erin genoemde darm, heeft mij lang op het verkeerde been gezet, want volgens Brigitte ging het vooral om de dikkedarm. De artsen waren daar allemaal unaniem over geweest.

Ik maakte Brigitte een tijdlang, meer dan twee jaar, van dichtbij mee en allerlei kleine dingetjes vielen mij op. Zo kreeg ik, bijvoorbeeld, sterk de indruk dat de buikpijn altijd de kop opstak als ze gestresst was en koude handen had. Maar, volgens de NG, past dat niet bij de symptomen waarmee dikkedarm problemen vergezeld gaan.

Even terzijde en voor de duidelijkheid: Dr Hamer heeft de naam van zijn geneeskunde, omstreeks 2004 geloof ik, veranderd van “Nieuwe Geneeskunde” in “Germaanse Nieuwe Geneeskunde” afgekort als GNG, omdat derden misbruik van zijn ontdekkingen dreigden te maken.

Wat hebben we wat afgezocht, Brigitte en ik. Ik snapte er niets van, er klopte iets niet. Eén van tweeën: Of de diagnose PDS was verkeerd/onvolledig, of Hamer's GNG zat er in dit geval toch naast.

De oplossing van het raadsel kwam door een ingeving, twee eigenlijk. Brigitte vertelde me dat de buikpijn soms overging in rectale pijn. Dàt was een eerste aanwijzing. De tweede kwam, toen ik me ineens realiseerde, dat ik moest gaan zoeken welke organen, in de buikregio, veel pijn kunnen veroorzaken in de stressfase van een ziekte.

Het was tweemaal Bingo!! Drie organen kwamen meteen in de schijnwerpers:

- Maag (kleine bocht)
- Twaalfvingerige darm
- Galwegen en galblaas

Localisatie van de hamerse haard:

- Rechter temporale kwab, tegenover het hersenrelais van het rectumslijmvlies (temporaal links).

Biologisch conflict

- Mannelijk territorium-ergernisconflict
- Vrouwelijk identiteitsconflict

Symtomen in de stressfase (evt. epileptoïde crisis):

- Stekende soms ondraaglijke pijn

Hetgeen precies in overeenstemming is met Brigittes constatering, dat de pijn soms overging van buikpijn naar rectumpijn. Het gaat te ver om daar nu een meer getailleerde uitleg over te geven. Het volstaat te weten dat bij hormonale verandering (bijv. ongesteldheid, gebruik van anti-zwangerschap pil) de hamerse haard in de grote hersenen overspringt van links naar rechts, of van rechts naar links. En dat in ons geval buikpijn overgaat in rectale pijn en vice versa.

We waren een mooi eindje gevorderd in onze zoektocht naar licht in de sombere wereld van invaliderende pijnen. Maar het zoeken naar de werkelijke oorzaak van Brigittes pathologie wilde maar niet vlotten. Ook omdat ze niet erg actief meewerkte. Ze was zo ontmoedigd door al die jaren van lijden en ongemak, ze wilde alles zo ver mogelijk verstoppen in de uithoeken van haar geest. Er niet mee bezig zijn leek haar het enige alternatief om nog een beetje plezier in het leven te hebben. Als ze weer pijn had, en ik haar vragen stelde, antwoordde ze meestal niet of nauwelijks. "Laten we er maar over ophouden", zei ze dan vaak, "het gaat wel weer over".

Op een dag was ik met een collega aan het discussiëren in de ruimte waar Brigitte werkte, zo'n walgelijke open-space zaal. Man, wat heb ik geluk gehad nooit dagen

achtereen in zo'n afschuwelijke werkomgeving te moeten vertoeven!

Enfin, ik zag dat Brigitte telefoneerde en hoorde dat ze "papa" zei en dus met haar vader sprak. Het was een uur of tien in de morgen. Ze zag er ontevreden uit, het boterde soms niet echt tussen vader en dochter. Om elf uur hebben we samen koffie gedronken en ik zag aan haar dat ze haar buikpijn probeerde te negeren en te verbergen. Toen kwam de goddelijke vonk van inzicht!

- Brigitte, je hebt weer vreselijke buikpijn.
- Ja, maar daar wil ik het niet over hebben.
- Ok, maar ik wel. Er is iets heel relevants gebeurd vanmorgen, weet je nog?
- Nee, wat dan?
- Denk eens goed na...
- Ik heb werkelijk geen idee...
- Je hebt met je vader gebeld.
- Ja, en?
- Wat zei hij? Je leek er behoorlijk door van je stuk.
- Oh, dat. Tja... eh... nou ja... hij zei, dat ik zo ongeloofelijk stom ben geweest op te houden met de rechtenstudie, dat ik er niets van bakte in mijn leven, dat het nooit wat zou worden, dat ik alles.....
(Brigitte houdt op met praten... blijft seconden lang stil... kijkt me ineens totaal verwilderd aan)
De pijn is weg!!! Ik kan het niet geloven!!! Dit heb ik in veertig jaar nog NOOIT meegemaakt!!! HET KAN NIET WAAR ZIJN!!!!!!!!!!!!

-
-

- Goed, dat is prachtig! We hebben het biologische conflict dat jouw buikpijn veroorzaakt, bij de kladden.

Het is van essentieel belang, dat je je van nu af aan goed herinnert wat jouw vader zei. En vooral, wat dat met jou doet. Het gevoel, dat zijn verwijt bij jou oproept, dat moet je je inprenten om het altijd ogenblikkelijk te kunnen herkennen als het monster zich weer manifesteert. Want dat monster verliest al zijn macht, als je hem herkent en erkent. Als je hem dwingt zich openlijk te vertonen. Je moet je gevoelens verwoorden, de situatie zien en herkennen zoals ze is, zonder oordeel. Je moet “Zien wat is”, zoals Jiddu Krishnamurti het verwoordt.

Wat voel je, als je vader je zegt dat je er niets van bakt in je leven? Dat lijkt verdacht veel op wat jouw ex, de vader van je zoon, je zo vaak onder de neus wreef.

- Dan voel ik boosheid in me opkomen. Maar ook, dat ik niet meer weet wie of wat ik ben, wat ik wil, wat ik moet. Eigenlijk voel ik me dan totaal verloren. En opstandig. MAAR IK WIL DAT ALLES NIET MEER, IK BEN ER ZO ZAT VAN!!!
- Denk erover na en praar erover. Ik zal proberen je wat te helpen, maar dat kan alleen als je je opener opstelt, niet telkens weer alles wegstopt omdat je denkt, dat er toch niets aan te doen is.
- Ik kan nog steeds niet geloven dat de pijn weg is en weg blijft. Ik voel geen pijn meer, niets, nu toch al bijna een kwartier. Het is absoluut wonderbaarlijk.
- Nou, doe er dan wat mee! Accepteer dat de diagnose “PDS” komt van mensen die gestudeerd

hebben in een wereld waar nieuwe informatie en revolutionaire ontdekkingen met grote vijandigheid worden bejegend.

Op school en universiteit wordt kritisch nadenken niet onderwezen. Kritische studenten gooien bakstenen in de roerloze vijvers van statische leerprogramma's, ze worden geweerd. Een dynamische instelling druist in tegen de "Luister naar mijn waarheid" boodschap van de professor tussen schoolbord en lessenaar. Vertrouw op jezelf en weet, dat kritiek op jou van een ander, meestal meer zegt over de ander dan over jou. Wees groot in je denken, kom voor jezelf op! Herken alles, wat je ontevreden stemt. En probeer onaangename situaties te vermijden of, als dat niet kan, herken dat het onaangenaam is en wees er stoïcijns over. Dat wat je onmogelijk kunt vermijden, moet je zonder morren accepteren. Tussen haakjes: Deze open-space ruimte, da's ook niks voor iemands welzijn, lijkt me.... denk er eens over na, wat dat lawaai hier met je doet.

We hebben het er veel over gehad en ik heb Brigitte, tussen de bedrijven door, veel verteld over de Germaanse Geneeskunde van Dr Ryke Geerd Hamer. Ze vond het allemaal heel interessant, maar ook weer niet zo interessant, dat ze het terdege is gaan bestuderen. Ze wist eigenlijk niet goed, wat ze ermee aan moest. Groots denken in het volste vertrouwen van eigen kunnen en begripsvermogen, dat kon ze (nog) niet.

We zijn elkaar wat later weer uit het oog verloren, ik werd opnieuw overgeplaatst naar een andere functie. Maar

een jaar later kwam ik haar tegen op een feestje van een gezamenlijke kennis.

We raakten meteen weer aan de praat. Ze vertelde, dat de buikpijn soms weer de kop bleef opsteken. Dus had ze, zes maanden geleden, toegestemd een kijkoperatie te laten doen. Resultaat: Twaalfvingerigedarm één groot litteken.

Dàt sloeg bij haar in als een bom. Alles wat ik haar had verteld over de Germaanse Geneeskunde van Hamer, dat bleek te kloppen. Terwijl ik in feite, op medisch gebied, net zo'n niet officiëel geschoolde amateur was als zijzelf. En ze realiseerde zich in één flitsgedachte, dat een amateur die zich echt in Hamer's ontdekkingen verdiept, uiteindelijk meer inzicht en wijsheid zal bezitten, dan de gemiddelde universitaire collegezaal medicus. Die wetenschap heeft haar enorm geholpen om met passie de Germaanse Geneeskunde in te duiken, beter met negatieve invloeden om te gaan en zelfvertrouwen op te bouwen. De buikpijn is zo goed als verdwenen.

Er zijn zoveel barrières te overwinnen, voordat we eindelijk weer wat licht kunnen zien in het doolhof van menselijk vergissen en klakkeloos aannemen. Vergelijk het met de grot van Plato. Als je eindelijk buiten staat, dan ben je alleen. En kun je dat, wat je, als betoverd, ziet, hoort, ruikt, voelt en proeft, met niemand delen die niet ook al buiten staat.

Jan Spreen
13 maart 2025